

— der maa altsaa være et ikke ubetydeligt Beløb til Forsikringer ved Siden af Sygekasserne —, og Fagforeningen har i samme Tidsrum kostet 2 Kr. 65 Ø. plus 12 Kr. til de lockoutede, altsaa 14 Kr. 65 Ø. Det er et Vidnesbyrd om den Bæreevne, som man i visse Situationer tilfror disse Hjem.

Men det, der har gjort, at jeg har taget Ordet, er den højtærede Sundhedsministers Udtalelser om nogle Bemærkninger, vi har gjort om Administrationen, der synes at have vakt en hæftig Bevægelse hos Sundhedsministeren og endogsaa har fremkaldt et Tilbagefald hos ham — tror jeg, jeg maa betegne det som —, et Tilbagefald til Metoder, som har været kendt fra anden offentlig Virksomhed, den højtærede Sundhedsminister tidligere har beskæftiget sig med, og som jeg allerede, første Gang jeg havde Ordet, tillod mig at advare den højtærede Minister imod. Ministeren var saa glad ved at være Forsvarer for 15 tidligere Ministre, og deraf 4 konservative. Det var en konservativ Fortolkning, her var Tale om, det fremhævede Ministeren Gang paa Gang, og jeg forstaaer meget godt, at Ministeren mener, man i særlig Grad maatte være berettiget til at vente af konservative Ministre, at der ikke under deres Styre foregik noget i Retning af utilsigelig Administration. Denne Betragtning af den højtærede Minister kan jeg fuldt ud dele, det laa forudsætningsvis meget tydeligt i Ministerens Udtalelse, og jeg understreger den og anerkender dens Rigtighed, men jeg maa sige, at Ministeren tager ganske fejl, hvis han tror dermed i nogen Maade at have afvæbnet den Kritik, som vi her har rettet imod Administrationen. Thi for os er dette ikke en Partisag, men det er et Spørgsmaal om at faa tilvejebragt det rette Forhold mellem Administration og Lovgivning, og denne Samling frembyder adskillige Eksempler paa, at dette er i høj Grad ønskeligt. Jeg nævner et Lovforslag af den højtærede Landbrugsminister, af hvis Bemærkninger det fremgik, at en Lov, der forbød Pantsætning, af Landbrugsministeriet var fortolket indskrænkende, som tilladende Pantsætning. Jeg nævner, at den højtærede Indenrigsminister her i Tinget gjorde sig til Talsmand for en Fortolkning, hvorefter „skriftlig“ kunde betyde „mundtlig“. Jeg nævner, at den højtærede Justitsminister fornylig

har udsendt et Cirkulære til Landets Underdommere, hvori han opfordrer dem til at tage Hensyn til et Ændringsforslag, som han har modsat sig, fordi han ikke havde Tid til at modtage det. Alt dette er Ting — og der kunde nævnes meget andet —, som klart og tydeligt peger paa Nødvendigheden af, at man trækker op overfor Administrationen den Respekt for Lovgivningsmagtens Afgørelser, som er en nødvendig Forudsætning for, at man kan faa det rette Forhold mellem Lovgivning og Administration. Det er det, der er det principielle i dette, og det rokkes aldeles ikke ved, om det er konservative, radikale, socialdemokratiske eller Venstre-Ministre, der har gjort sig skyldige i det. Jeg kan ikke i Hast tænke mig noget, der er mere ligegyldigt for Sagen end det Moment, Ministeren lægger saa stærkt Vægt paa.

Dernæst har jeg det Indtryk, at Ministeren var meget glad ved her at demaskere dette Batteri. Han mente at ramme os uforberedt med dette. Jeg maa jo erkende, at Ministeren virkelig har gjort noget for at ramme os uforberedt, thi under de Forhandlinger, vi har haft med Ministeren, har vi jo Gang paa Gang spurgt, hvorledes det nu forholdt sig med disse Ting, og har jo haft den Glæde, at Ministeren er mødt stadig mere velunderrettet. Det gav et vist forfriskende Præg over Forhandlingerne, at man stadig blev stillet overfor nye Oplysninger, som ændrede de tidligere givne. Derved kommer der noget fornøjeligt over det, man staar ikke og træder Vande paa samme Sted hele Tiden, man kommer virkelig fremad.

Jeg har her en Skrivelse fra Ministeren til mig, hvori han sender forskellige Oplysninger. Den skal jeg med den højtærede Formands Tilladelse tillade mig at citere nogle enkelte Ord af. Ministeren siger: „Efter Deres Anmodning om Oplysning angaaende Fastsættelse af Indtægtsgrænserne for Arbejderes Optagelse i Sygekasserne tillader jeg mig hoslagt at tilstille Dem“, og saa kommer der 3 Skrivelser, hvoraf den ældste er af 18. September 1922, den yngste af 8. Januar 1926. Saa staar der: „Som De vil se, stammer det tidligere omtalte 30 pCt.s Tillæg fra Statistisk Departements Forslag i Skrivelse Nr. 2“. Altsaa, Ministeren siger, at disse